

UZASADNIENIE

H. C., pozwem wniesionym w dniu 4 sierpnia 2015r., odwoływał się od dokonanego przez pracodawcę Przedsiębiorstwo Budowlano – Handlowe (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wypowiedzenia umowy o pracę domagając się ostatecznie odszkodowania w wysokości 10.500 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od 1 listopada 2015r. Powód wskazywał, iż podana w pisemnym oświadczeniu pracodawcy przyczyna wypowiedzenia jest nieprawdziwa i stanowi w jego ocenie próbę uniknięcia przez zarząd pozwanego odpowiedzialności wobec inwestora za sytuację, którą zarząd ten spowodował poprzez zrobienie z powodu kozła ofiarnego. Podniósł, iż od połowy 2013r. pełnił funkcję kierownika budowy w budynku Sądu Okręgowego w Szczecinie znajdującego się przy ul. (...) i przez okres dwóch lat między inwestorem a jego pracodawcą nie było sporów pozostających w związku z jego pracą, a przynajmniej o takowych nie posiada wiedzy. W dniu 27 lipca 2015r., po stawieniu się na terenie wspomnianej budowy powód stwierdził, iż w weekend prowadzone były prace izolacyjne dotyczące posadzek sądowej przychodni, które nie tylko, że wykonano zbyt szybko po wylaniu podłóg, ale i przy użyciu preparatu A. (...), który nie jest przeznaczony do pomieszczeń użyteczności publicznej. Prace wykonywane przez podwykonawcę bez wiedzy i akceptacji powoda, a jak ten ustalił na polecenie prezesa zarządu pozwanej spowodowały uciążliwe dla pracowników zapachy i zasłabnięcie jednej z pracownic sądu i skutkowały zakazem inwestora wykonywania prac izolacyjnych w godzinach 7 – 15. 30. Dwa dni po tej sytuacji tj. 29 lipca 2015r. powód otrzymał wypowiedzenie, pomimo iż nie odpowiadał za wykonanie wskazanych prac izolacyjnych, nie zlecił ich, a nawet nie miał o nich wiedzy. Powoływanie się na rzekomą niemożność współpracy powoda z inwestorem warunkowane jest najpewniej wprowadzeniem tegoż w błąd przez obarczenie kierownika budowy winą za zaistniałą sytuację. (k. 2-5)

Pozwany pracodawca wnosił o oddalenie powództwa w całości wskazując, iż wielokrotnie miał zastrzeżenia do pracy powoda, a stan ten uległ pogorszeniu w okresie, gdy ten wykonywał obowiązki na budowie przy ul. (...) w S.. W okresie tej budowy miały miejsce liczne spory między inwestorem a pozwaną spółką, a inwestor sugerował ustnie i pisemnie zmianę na stanowisku kierownika budowy. Powód zaniedbywał przestrzegania przepisów BHP i przeciwpożarowych, co było wielokrotnie przekazywane w czasie spotkań rady budowy. Dochodziło również do zdarzeń (zanieczyszczeń i uszkodzeń sprzętów na skutek niewłaściwego zabezpieczenia terenu prac) skutkujących odpowiedzialnością odszkodowawczą wykonawcy oraz nieprawidłowości takich jak przykładowo zanieczyszczenie studzienek kanalizacyjnych na skutek wypłukania maszyn z pozostałości masy betonowej czy błędnego posadowienia studzienek instalacji deszczowej. Wreszcie konfliktami między inwestorem a wykonawcą skutkowało prowadzenie przez kierownika budowy ustaleń z osobą nie będącą uczestnikiem procesu budowlanego. Kierownik budowy niewłaściwie traktował też podwykonawców spółki. Z powodu wielokrotnie prowadzone były przez prezesa zarządu spółki rozmowy dotyczące wszystkich wymienionych kwestii wynikających z nieprawidłowego wykonywania przez pracownika jego obowiązków, nie odnosiły one jednak pożądanego rezultatu. W dniach 25 i 26 lipca 2015r. (sobotę i niedzielę) podwykonawca pozwanej K. A. na żądanie powoda wykonywał prace posadzkarskie na terenie budowy. Zastosował do ich wykonania środek A. R., przy czym decyzja co do rodzaju środka podjęta została bez udziału powoda, gdyż ten nie przekazał podwykonawcy stosownej informacji w tym zakresie. W dniu 27 lipca 2015r. powód nie wstrzymał dalszych prac pomimo zastosowania do izolacji niewłaściwego środka i posadzki były pokrywane papą. Takie zachowanie powoda pozostawało rażąco niezgodne ze sztuką budowlaną. Prace wstrzymane zostały dopiero przez prezesa zarządu pozwanej. To właśnie decyzja powoda o kontynuowaniu prac pomimo stwierdzenia użycia niewłaściwego środka skutkowało ostatecznie rozwiązaniem umowy o pracę, przy czym znaczenie miała tu okoliczność, że pełnienie przez pracownika funkcji kierowniczej na tej budowie stanowiło dla pracodawcy pasmo rozmaitych problemów. (k. 23 – 38)

Obie strony wystąpiły z wnioskiem o zwrot kosztów procesu, powód przedstawiając spis kosztów, a pozwany według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Strony niniejszego procesu pozostawały w stosunku pracy od 4 listopada 2015r. Powód zatrudniony był w oparciu o umowę o pracę na czas nieokreślony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierownika budowy.

W ostatnich latach zatrudnienia wynagrodzenie miesięczne powoda wynosiło 3.500 zł brutto.

Niesporne, nadto umowa o pracę, świadectwo pracy, zmiana warunków umowy o pracę z dnia 27 czerwca 2008r. w aktach osobowych powoda stanowiących załącznik do akt sprawy

Pozwana spółka jest generalnym wykonawcą remontu i przebudowy budynku Sadu Okręgowego w Szczecinie mieszczącego się przy ul. (...). Koniec prac przewidywany jest na rok 2017.

Prace na budowie prowadzone są przy jednoczesnym działaniu sądu, także w godzinach jego urzędowania.

Niesporne

Od września 2013r. powód w ramach zatrudnienia wykonywał obowiązki kierownika budowy wyłącznie na tej budowie.

Niesporne, nadto dziennik budowy – k. 48

Stan budowy w okresie, gdy powód pełnił na niej funkcję kierownika, był przeciętny, nie odbiegał istotnie od stanu na innych budowach.

Dowód: zeznania świadka R. K. (1) – k. 159

W okresie wykonywania przez H. C. obowiązków kierownika budowy w budynku przy ul. (...) dochodziło do zdarzeń powodujących zastrzeżenia inwestora i skutkujących odpowiedzialnością odszkodowawczą wykonawcy. Chodziło m.in. o zanieczyszczenie, uszkodzenie czy przerwanie prac urządzeń, w szczególności komputerowych w czasie wykonywania robót, niewłaściwe zabezpieczenie i oznaczanie terenu budowy. Pojawiały się również uwagi co do prawidłowości wykonania niektórych robót, skutkujące koniecznością poprawienia wykonanych już prac.

W dzienniku budowy pojawiały się adnotacje o nieprawidłowościach oraz uwagi inspektora nadzoru budowlanego dotyczące konieczności przestrzegania przepisów bhp i wskazania, jakie działania winny być podjęte w tym zakresie w określonych miejscach czy przy określonych pracach.

Także na radach budowy, w których uczestniczył powód, pojawiały się od przedstawicieli inwestora uwagi odnośnie sposobu prowadzenia prac, przykładowo wykonywania prac hałaśliwych i uciążliwych dla pracowników sądu w godzinach urzędowania sądu niezgodnie z ustaleniami, zanieczyszczenia urządzeń na skutek niewłaściwego zabezpieczenia prac, oznaczeń terenu budowy.

Dowód: dziennik budowy – k. 56, 57, 93, notatki z budowy – k. 60 – 61, 64 – 65, 66 – 67, 70 – 71, 72 – 73, notatki służbowe – k. 74, 75, 76 – 77, 78, 80 – 81, pismo inwestora z dnia 6 lutego 2015r. – k. 79, przesłuchanie M. B. za stronę pozwaną – k. 190 – 192 w zw. z k. 136 – 137, zeznania świadków: M. O. – k. 156v – 158, R. K. (2) – k. 176 - 177,

Inwestor w związku z określonymi nieprawidłowościami (przykładowo brakiem właściwego oznakowania terenu budowy, brakiem zabezpieczenia zwisających przewodów, wystającymi z posadzek elementami rur centralnego ogrzewania) formalnie wzywał też wykonawcę do przestrzegania przepisów bhp i przeciwpożarowych.

Dowód: pisma z dnia 13 listopada 2013r. – k. 68 – 69, z dnia 10 grudnia 2014r. – k. 68,

Inwestor zgłaszał nadto wobec wykonawcy zastrzeżenia co do prowadzenia przez H. C. rozmów z wiceprezesem Sądu Okręgowego dotyczących przebiegu prac. Zarówno prezes sądu jak i wiceprezes nie akceptowali prowadzenia przez powoda takich rozmów. Wykonawcy zagrożono, iż w razie kolejnego powtórzenia się podobnej sytuacji inwestor

będzie żądał bezwarunkowo zmiany kierownika budowy. Uwagi co do kontaktów powoda z wiceprezesem sądu przedstawiciele inwestora zgłaszali też bezpośrednio do powoda.

Dowód: pismo inwestora z dnia 3 października 2014r. – k. 94, zeznania świadka M. O. – k. 156 v - 158

Zdarzało się, że powód niewłaściwie odnosił się do podwykonawców pracujących na budowie krzycząc, używając słów wulgarnych.

Dowód: zeznania świadków: K. A. – k. 174v – 176, R. K. (2) – k. 176 – 177, R. D. – k. 177, przesłuchanie M. B. za stronę pozwaną – k. 190 – 192 w zw. z k. 136 – 137,

M. B. zwracał powodowi uwagę na zastrzeżenia co do jego osoby i nieprawidłowości na budowie.

Dowód: zeznania świadków J. L. – k. 138 – 139, R. K. (2) – k. 176 – 177, pismo powoda z dnia 9 października 2014r. – k. 184

W dniach 25 i 26 lipca 2015r. (sobotę i niedzielę) podwykonawca pozwanej K. A. przeprowadził prace izolacyjne posadzek w pomieszczeniach sądowych przeznaczonych na gabinety lekarskie na potrzeby badań w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Do prac tych użył preparatu A. (...), który nie powinien być stosowany w pomieszczeniach użyteczności publicznej. Wyboru preparatu dokonał zajmujący się zaopatrzeniem E. J. w oparciu o informację pracownika hurtowni materiałów budowlanych.

Dowód: zeznania świadków: E. J. – k. 158 – 159, K. A. – k. 174v – 176, przesłuchanie M. B. za stronę pozwaną – k. 190 – 192 w zw. z k. 136 – 137,

W dniu 27 lipca 2015r. kontynuowane były prace w pomieszczeniach gabinetów lekarskich, kładziono papę na zaizolowane posadzki. Powód po przyjeździe do sądu otrzymał skargi od pracowników na nieprzyjemny zapach chemikaliów unoszący się w budynku. W pierwszej kolejności zajął się przewietrzeniem pomieszczeń a następnie ustalaniem, co spowodowało wskazany zapach. Gdy to stwierdził nakazał K. A. przerwać prowadzone prace.

Dowód: przesłuchanie powoda – k. 186 – 187 w zw. z k. 137v – 138, k. 189

W związku z zastosowaniem A. R., w budynku sądu rzeczywiście unosił się nieprzyjemny zapach, a jedna z pracownic zasłabła.

Niesporne

Powód był informowany przez M. O., że taka sytuacja nie może się powtórzyć.

Dowód: zeznania świadka M. O. – k. 156 – 158

W dniu 29 lipca 2015r. dyrektor Sądu Okręgowego w Szczecinie S. K., powołując się na pismo Zastępcy Przewodniczącej VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych tego sądu zwrócił się do pracodawcy powoda o przedstawienie kart katalogowych oraz obowiązującego świadectwa stwierdzającego przydatność do stosowania w budownictwie środka zastosowanego do izolacji posadzek na parterze wskazując, iż wykonawca zobowiązany jest do utrzymania porządku na placu budowy w czasie realizacji plac oraz zapewnienia przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przeciwpożarowych, a prowadzone roboty nie mogą ograniczać, destabilizować i przerywać funkcjonowania sądu. W piśmie tym znalazła się prośba o rozważenie zmiany kierownika budowy.

W załączonym piśmie Zastępcy Przewodniczącej VI Wydziału Sądu Okręgowego z dnia 27 lipca 2015r. kierowanym do Prezes sądu zawarta była informacja o wystąpieniu w związku z pracami prowadzonymi w dniach 25 – 26 lipca 2015r. i kontynuowanymi w dniu 27 lipca 2015r. warunków mogących pozostawać niebezpiecznymi dla zdrowia pracowników. W piśmie wskazano na wyczuwalny zapach substancji chemicznych i zasłabnięcie jednej z pracownic.

Dowód: pismo z dnia 29 lipca 2015r. wraz z załącznikiem – k. 7 – 8 akt

W dniu 29 lipca 2015r. H. C. otrzymał od pracodawcy pisemne oświadczenie o wypowiedzeniu umowy o pracę. W oświadczeniu tym wskazane zostało, iż przyczyną wypowiedzenia jest brak możliwości współpracy pracownika kierownika budowy z inwestorem Sądem Okręgowym w Szczecinie w ramach wykonywania zamówienia publicznego, wypowiedzenie wynika z konieczności zmiany kierownika budowy, do prowadzenia której H. C. jest delegowany, a decyzja o zmianie kierownika budowy jest nieodzowna również ze względu na okres pozostały do zakończenia realizacji umowy.

Niesporne, nadto oświadczenie w aktach osobowych powoda

Wręczenia powodowi pisemnego wypowiedzenia dokonał podpisujący oświadczenie prezes zarządu pozwanej spółki (...) w obecności kadrowej pozwanej spółki (...).

Wymieniony okazał powodowi pismo dyrektora Sądu Okręgowego z dnia 29 lipca 2015r., a potem wręczył mu wypowiedzenie. Powód napisał na egzemplarzu pisma, że nie zgadza się z wypowiedzeniem. Powiedział to również pracodawcy. Po dokonaniu przez powoda adnotacji na oświadczeniu pracodawcy kadrowa opuściła gabinet, w którym miało miejsce spotkanie.

Dowód: przesłuchanie M. B. – k. 190 – 192 w zw. z k. 136, przesłuchanie powoda – k. 186 – 187 w zw. z k. 138, 189, zeznania świadka J. L. – k. 138v - 139

Po wyjściu kadrowej powód i prezes zarządu pozwanej jeszcze rozmawiali. Prezes zarządu pozwanej wskazywał powodowi, iż w związku z sugestią inwestora musi dokonać jego zwolnienia. M. B. twierdził, że jeśli powód przyjmie wypowiedzenie i nie będzie się odwoływał, to później może ono zostać przez pracodawcę cofnięte. Prezes zarządu pozwanej nie wskazywał powodowi na wcześniejsze zaniedbania czy nieprawidłowości w pracy mające warunkować jego zwolnienie, a jedynie na wniosek inwestora związany ze sprawą posadzek w gabinetach lekarskich w budynku sądowym.

Dowód: przesłuchanie powoda – k. 186 – 187 w zw. z k. 137v – 138, 156 , k. 189, zeznania świadka P. P. – k. 185 - 186

Oświadczenie o wypowiedzeniu sporządziła kadrowa spółki według wskazań M. B..

Dowód: przesłuchanie J. L. – k. 138v – 139

Już po dokonaniu powodowi wypowiedzenia, w dniu 27 sierpnia 2015r. inwestor stwierdził zabrudzenie studzienek kanalizacyjnych zaprawą cementową. Wykonawcy polecono wówczas udroźnienie studzienek, ten zadeklarował wykonanie takich prac, ostatecznie okazało się jednak, że studzienek, wbrew zapewnieniom, nie udroźniono.

Dowód: notatki z rady budowy – k. 82 – 83, 84 – 85, 87 – 88, pismo inwestora z dnia 11 września 2015r. – k. 86,

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo okazało się uzasadnione.

Powód swoje roszczenia wywodził z art. 45 § 1 k.p. W myśl tego przepisu, w razie ustalenia, że wypowiedzenie umowy o pracę zawartej na czas nie określony jest nieuzasadnione lub narusza przepisy o wypowiedzaniu umów o pracę, sąd pracy - stosownie do żądania pracownika - orzeka o bezskuteczności wypowiedzenia, a jeżeli umowa uległa już rozwiązaniu - o przywróceniu pracownika do pracy na poprzednich warunkach albo o odszkodowaniu.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawiała za uznaniem, iż oświadczenie pracodawcy o wypowiedzeniu umowy o pracę było dotknięte uchybieniem formalnym samodzielnie skutkującym koniecznością uznania go za wadliwe. Uchybienie to dotyczyło określenia przyczyny wypowiedzenia. Przyczyna wypowiedzenia

pracownikowi umowy o pracę ma dwojakie znaczenie: jedno występuje w aspekcie zgodności z prawem czynności pracodawcy, a drugie jej zasadności (por. wyrok Sądu Najwyższego z 18 kwietnia 2001 r. I PKN 370/00, OSNP 2003/3/65). Wypowiedzenie umowy o pracę bez wskazania przyczyny lub bez jej skonkretyzowania uważa się za dokonane z naruszeniem prawa - art. 30 § 4 k.p., natomiast wypowiedzenie, które nastąpiło z dostatecznie zrozumiałym dla adresata i weryfikowalnym podaniem przyczyny, lecz ta została następnie uznana za niezasadną, kwalifikowane jest jako wypowiedzenie nieuzasadnione w rozumieniu art. 45 § 1 k.p. Obowiązek wskazania w pisemnym oświadczeniu przyczyny uzasadniającej rozwiązanie umowy wynika wprost z art. 30 § 4 k.p. Sprostanie przez pracodawcę wymogom określonym w art. 30 § 4 k.p. polega na wskazaniu przyczyny wypowiedzenia w sposób jasny, zrozumiały i dostatecznie konkretny (por. wyrok Sądu Najwyższego z 10 maja 2000 r., I PKN 641/99, OSNP 2001/20/618). Z oświadczenia pracodawcy powinno wynikać w sposób niebudzący wątpliwości, co jest istotą zarzutu stawianego pracownikowi. Naruszenie art. 30 § 4 k.p. ma zatem miejsce wówczas, gdy pracodawca w ogóle nie wskazuje przyczyny wypowiedzenia albo gdy podana przez niego przyczyna jest niedostatecznie konkretna, przez co niezrozumiała dla pracownika i nieweryfikowalna. Oceny prawidłowości wypowiedzenia w zakresie sformułowania jego przyczyny należy zawsze dokonywać z uwzględnieniem perspektywy pracownika (będącego adresatem oświadczenia), a zatem badać, czy na podstawie oświadczenia pracodawcy pracownik mógł zrozumieć, co stało się przyczyną rozwiązania umowy, a w konsekwencji ustosunkować się do stawianych mu zarzutów i podjąć ewentualną obronę (tak Sąd Najwyższy w szeregu orzeczeń, m.in. w wyrokach z dnia 19 stycznia 2000 r., I PKN 481/99, OSNP 2001/11/373; z dnia 10 maja 2000 r., I PKN 641/99, OSNP 2001/20/618 czy też z dnia 15 listopada 2006 r., I PK 112/06, Pr.Pracy 2007/5/27).

W orzecznictwie przyjmuje się przy tym i sąd orzekający taki pogląd podziela, iż nieprecyzyjne wskazanie przez pracodawcę w jego oświadczeniu przyczyny wypowiedzenia nie narusza art. 30 § 4 k.p., jeżeli z okoliczności sprawy – np. informacji udzielanych pracownikowi dodatkowo przez pracodawcę wynika, że ta była mu znana. (por. np. wyroki Sądu Najwyższego; z dnia 19 lutego 2009 r., II PK 156/08, LEX nr 736723, z dnia 11 stycznia 2011 r., I PK 152/10, OSNP 2012/ 5-6/62)

W niniejszej sprawie podana powodowi w doręczonym mu wypowiedzeniu przyczyna rozwiązania stosunku pracy nie była dostatecznie skonkretyzowana. Pracodawca nie wskazał, z jakimi zdarzeniami wiąże twierdzenie o braku możliwości kierownika budowy z inwestorem, i czy opiera je na stanowisku inwestora czy własnej ocenie. Sformułowanie wypowiedzenia daje jedynie pole do przypuszczeń, że to inwestor wskazywał na taką niemożność (co w istocie, o czym dalej, nie miało miejsca). Konieczność zmiany kierownika budowy jest pojęciem ogólnym i nie odpowiada skonkretyzowanej przyczynie wypowiedzenia. Pracownik winien zawsze wiedzieć, czym warunkowana jest konieczność jego zwolnienia. Pracodawca nie wyjaśnił także, dlaczego czas pozostały do zakończenia realizacji umowy ma wpływ na jego decyzję. Jak się wydaje, wypowiedzenie należy odczytywać w ten sposób, że niemożliwa pozostaje współpraca z inwestorem, co z uwagi na długi jeszcze okres planowanych prac i przypisanie powoda do konkretnej budowy uniemożliwia jego dalsze zatrudnienie. Niemożność współpracy kierownika budowy z inwestorem bez wskazania, na czym taka niemożność polega lub z czego wynika, nie pozwala pracownikowi na ocenę, czy w rzeczywistości ona istnieje. Trudno zatem przy takim sformułowaniu mówić o skonkretyzowaniu przyczyny.

Nawet jednak odmienne uznania nie prowadziłyby do oddalenia powództwa. Pozwany w toku procesu nie wykazał bowiem, by w istocie niemożliwa była dalsza współpraca kierownika budowy z inwestorem. Z przedstawionego przez stronę pozwaną dokumentu, a to pisma dyrektora Sądu Okręgowego w Szczecinie wynika jedynie, iż ten poddał pozwanej spółce pod rozwagę zmianę kierownika budowy. Inwestor zaprezentował swoje niezadowolenie z sytuacji, do jakiej doszło na terenie budowy, obarczając, jak się wydaje, odpowiedzialnością za nią kierownika tejże, ostateczną jednak decyzję pozostawił wykonawcy, który mógł ustalić, jak doszło do nieprawidłowości i czy kierownik jest za nie odpowiedzialny, czy też doszło do nich bez jego woli i wiedzy. Pozwana spółka nie wykazała, a nawet nie wskazywała, by inwestor w kolejnych dniach w sposób bardziej zdecydowany wypowiadał się o kontynuowaniu zatrudnienia powoda. Brak nacisku inwestora na zmianę kierownika budowy, a jedynie sugestie w tym przedmiocie oznaczały, że pozwana powinna rozważyć, czy doszło do okoliczności uzasadniających rozwiązanie umowy o pracę, a jeśli tak okoliczności te wyraźnie przywołać w wypowiedzeniu. Pozwana wywodziła, że przyczyny takie rozważyła i analizując dotychczasowe

działania powoda oraz uwzględniając fakt, iż niezwłocznie nie wstrzymał on w dniu 27 lipca 2015r. prowadzonych w gabinetach lekarskich robót zdecydowała się na rozwiązanie umowy. Jeśli w istocie tak było, to rzeczywista przyczyna wypowiedzenia jest inna od wskazanej w oświadczeniu pracodawcy, do rozwiązania umowy nie doszło bowiem w związku z niemożnością współpracy z inwestorem, a w związku z nieprawidłowym wykonywaniem określonych obowiązków pracowniczych. Tego nieprawidłowego wykonywania obowiązków pracodawca jednak pracownikowi nie wskazał uniemożliwiając mu możliwość oceny prawidłowości wypowiedzenia. Za nieprzekonujące sąd uznał twierdzenia prezesa pozwanej, iż ten w rozmowie z powodem mającej miejsce przy wręczaniu wypowiedzenia wyjaśnił, z jakimi zdarzeniami wiąże swoją decyzję. Ciężar wykazania prawidłowości wypowiedzenia spoczywa na pracodawcy, tymczasem ten w omawianym zakresie nie przedstawił innych dowodów poza przesłuchaniem M. B. na potwierdzenie przybliżenia pracownikowi okoliczności warunkujących wypowiedzenie. Powód zaś twierdzeniom prezesa pozwanej zaprzeczał. Zeznania powoda co do przebiegu rozmowy wydają się wiarygodne zarówno z uwagi na treść pozwu złożonego w niniejszej sprawie, jak i zeznania świadka P. P. – osoby niezwiązanej ze stronami i niezainteresowanej wynikiem sporu, a zatem obiektywnego obserwatora. Ten bowiem potwierdził, iż powód w rozmowie z nim wiązał zwolnienie z pracy z zastosowaniem w pracach izolacyjnych A. R., do tej samej okoliczności powód odwoływał się również w pozwie. Nie wydaje się zresztą prawdopodobnym, by pracodawca chcąc przybliżyć ustnie przyczyny wypowiedzenia decydował się na odesłanie uczestniczącej wcześniej w rozmowie osobie trzeciej – kadrowej. Wyjście kadrowej przemawia za przyjęciem, że dalszy przebieg rozmowy nie był przeznaczony dla jej uszu, a wyglądał tak jak wskazywał powód.

Niedostateczne sprecyzowanie odwołania (ewentualnie wskazanie w oświadczeniu innej przyczyny anizeli rzeczywiście warunkująca rozwiązanie umowy) świadczy o nieprawidłowości wypowiedzenia, a tym samym nakazuje uwzględnienie powództwa co do zasady. Bez znaczenia pozostaje więc, czy sposób wykonywania przez powoda obowiązków zawodowych czynił czy też nie samo wypowiedzenie zasadnym.

W niniejszej sprawie powód dochodził odszkodowania. Zgodnie z art. 47¹ k.p. odszkodowanie, o jakim mowa w art. 45 § 1 k.p. przysługuje w wysokości wynagrodzenia za okres od 2 tygodni do 3 miesięcy nie niższej od wynagrodzenia za okres wypowiedzenia. Ten ostatni w przypadku powoda odpowiadał 3 miesiącom (art. 36 § 1 k.p.), uznanie zatem wypowiedzenia za niezgodne z prawem nakazywało przyznanie H. C. trzykrotności jego wynagrodzenia liczonego jak ekwiwalent za urlop (§2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 29 maja 1996r. w sprawie sposobu ustalania wynagrodzenia w okresie niewykonywania pracy oraz wynagrodzenia stanowiącego podstawę obliczania odszkodowań, odpraw, dodatków wyrównawczych do wynagrodzenia i innych należności przewidzianych w kodeksie pracy Dz.U.1996.62.289 z późn. zm.). Wynagrodzenie zasadnicze powoda w ostatnim miesiącu pracy przyjmowane do wyliczeń zgodnie z § 15 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (dz. U 2002.214.1810 z późn.zm.) wynosiło 3.500 zł, co uzasadnia zasądzenie na rzecz powoda całej dochodzonej kwoty. Powód miał nadto prawo do odsetek od wskazanej kwoty od dnia następnego po dniu doręczenia przeciwnikowi odpisu pozwu stanowiącego formalnego zgłoszenie roszczenia wobec pracodawcy (wezwania do zapłaty). Powodowi nie należą się natomiast odsetki za okres wcześniejszy, jako że pozwany nie dysponował wiedzą o jego roszczeniach (powód nie wykazał, by wzywał pracodawcę do zaspokojenia roszczeń wynikających z wypowiedzenia umowy o pracę).

Orzeczenie o kosztach procesu wydano w oparciu o art. 98 § 1 i 3 k.p.c., w myśl którego strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony, w tym koszty działania zawodowego pełnomocnika i poniesione przez niego wydatki. Zasądzona na rzecz powoda kwota odpowiada sumie wynagrodzenia zawodowego pełnomocnika i jego wydatków (kosztów dojazdu na rozprawę). Tytułem wynagrodzenia zasądzono kwotę 180 zł odpowiadającą stawce minimalnej określonej w § 11 ust. 1 pkt 1 obowiązującego w dacie wnoszenia pozwu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz.U.2013.490 z późn.zm.). Przy ustalaniu należnej stawki nie zastosowano § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia z uwagi na utrwalony i podzielany

przez sąd orzekający pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012r. II PZ 3/12, LEX nr 1168871 (por. także postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 czerwca 2012r. II PZ 12/11, LEX nr 1068035, uchwałę 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2011r. I PZP 6/10, OSNP 2011/21- 22/268). Ujęte w spisie kosztów wydatki pełnomocnika z tytułu dojazdów nie nasuwają wątpliwości, zastosowana za przejechany kilometr stawka nie przekracza określonej w § 2 pkt 1 b rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy.(Dz.U. 2002.27.271)

Zgodnie z art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2016.623) kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad owiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Istniejące początkowo wątpliwości związane ze stosowaniem tego przepisu zostały rozwiązane w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 5 marca 2007 r. I PZP 1/07, w której Sąd ten wskazał, iż sąd w orzeczeniu kończącym w instancji sprawę z zakresu prawa pracy, w której wartość przedmiotu sporu nie przewyższa kwoty 50.000 zł obciąża pozwanego pracodawcę kosztami sądowymi, których nie miał obowiązku uiścić pracownik wnoszący powództwo lub odwołanie do sądu. Wysokość kosztów sądowych w niniejszej sprawie obliczona została w oparciu o przepis art. 13 przywołanej powyżej ustawy, zgodnie z którym opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe i wynosi ona 5% wartości przedmiotu sporu lub przedmiotu zaskarżenia, nie mniej niż 30 zł i nie więcej niż 100.000 zł. Zasądzona od pozwanego w punkcie IV wyroku kwota odpowiada 5% kwoty zasądzonej na rzecz powoda.

Na podstawie art. 477² § 1 k.p.c. sąd był zobligowany do nadania wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika. Orzeczenia w tym zakresie zawarte zostało w punkcie V wyroku.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak na wstępie.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został w oparciu o wszystkie powołane przy nim dowody. Rzetelność dokumentów nie była kwestionowana i nie budziła wątpliwości sądu. Zeznania przesłuchanych w sprawie osób w znacznej mierze korespondowały ze sobą i przedstawionymi dokumentami. Powód nie kwestionował występowania nieprawidłowości na budowie, inaczej jedynie określał ich przyczyny, nie negocował również niegrzecznego traktowania podwykonawców czy inicjowania rozmów dotyczących budowy z wiceprezesem sądu. Umniejszanie przez powoda ilości czy wagi dwóch ostatnich rodzajów zdarzeń nie wynika, w ocenie sądu, ze świadomego podawania nieprawdy, a z odmiennego postrzegania przez H. C. własnych zachowań. Emocjonalny i nieco chaotyczny sposób wypowiedzania się powoda na rozprawie łączył się z podniesionym głosem, czego powód nawet nie dostrzegał. Powód zatem, inaczej aniżeli współpracownicy, mógł oceniać własne zachowania czy wypowiedzi, a pojedynczych rozmów z wiceprezesem sądu nie uznawać za znaczące. Podobnie mógł subiektywnie nie poczuwać się do winy za zdarzenia (nieprawidłowości), których bezpośrednio nie spowodował, choć odpowiedzialność za porządek na budowie i prawidłowy przebieg prac ciążyła na nim z racji funkcji nadzorczej. W istocie jednak ocena, czy powód prawidłowo wykonywał prace czy też dopuszczał się i jakich uchybień pozostaje zbyt duża, skoro w wypowiedzeniu nie wyszczególniono uchybień w pracy pozwalających na ocenę zasadności decyzji pracodawcy. Stąd brak bardziej szczegółowych ustaleń w zakresie nieprawidłowości na terenie budowy. Sąd w ograniczonym zakresie (tj. w części znajdującej poparcie w pozostałym materiale dowodowym) dał wiarę zeznaniom K. A.. Świadek nadal współpracuje z pozwaną spółką, on też położył bez zastanowienia (oczekiwanego od fachowca) niedozwolony środek chemiczny, jest zatem zainteresowany tym, by odpowiedzialność w tym zakresie przynajmniej częściowo spadła na powoda. Zeznania świadka co do treści rozmów powoda z pracownikiem ochrony pozostają w sprzeczności z zeznaniami tego ostatniego, który, jak już wskazano, nie jest zainteresowany wynikiem postępowania. Za niewiarygodne w części uznano także przesłuchanie prezesa zarządu pozwanej, zostało to już omówione w zakresie okoliczności towarzyszących wręczaniu wypowiedzenia.